

Per pregaria.cat el dc., 17/12/2008 - 09:00

Preàmbul

El Senyor ens parla en la realitat de la vida. A vegades com Aquell que denuncia, altres com a proposta, sempre com a bona companyia i estímul, amb amor, comprensió i comunicant audàcia. Què ens pot estar dient en l'actual crisi econòmica global?

Fem-ne meditació, contemplació, pregària i full de ruta.

Segona pregunta

Per tal de que els grans negocis financers internacionals fossin ben rentables va ser necessari que augmentés tota mena de consum tan de bens indispensables per a la vida, com és el menjar, com d'aquells altres que no ho són tant o que van dirigits directament al luxe i a la ostentació. Cotxes sofisticats, mansions opulentes, viatges de somni, modes contínuament renovades, celebracions glamouroses etc. Durant els anys de creixement s'han imposat els models d'una vida consumista en la qual es pretenia arribar al màxim nivell que es pogués. El somni de molta gent era el poder participar d'una forma o altra de la proposta consumista.

Estem preparats per adaptar-nos a la carència d'alguns bens que hem consumit fins ara i a viure amb una major austeritat? Té sentit l'austeritat? Per què?

MEDITACIÓ

Molts cops durant aquests anys hem tingut l'oportunitat de renunciar a determinades coses en benefici de la participació de bens amb els més pobres, els que tenim a prop o els que eren lluny. Altres vegades no ho hem fet. Però ara ho farem per pròpia necessitat. Hi ha qui es ven o empenya coses que tenen un valor i així poden anar pagant les hipoteques, comprant el menjar o fent unes obres absolutament indispensables. Però, diuen els entesos, que tan sols estem al començament de la crisi.

Aquesta situació ens planteja un repte. Ens anirem enfonsant o serem capaços de canviar de xip? Si arriba un moment en que ens calgui lluitar pel que és essencial sabrem prescindir del que és accessori amb bon humor, gaudint de les coses petites o ens entrarà un gran mal humor i desgana trencadora?

Pot ser l'austeritat una forma de viure? Es pot ser feliç sent austers? On radica el sentit de felicitat en les persones, en el nostre interior o en les coses, en l'acumulació de bens de tota mena?

CONTEMPLACIÓ

Hem estat mirant unes fotografies antigues dels nostres avis. Era l'estiu, al capvespre, i seien al carrer en cadires, tretes de les cases, en família, petits i grans prenent la fresca. Tothom reia. Parlaven, jugaven a cartes, hi havia unes taules amb un porró de vi.....No havien fet grans viatges, ni tenien diners per despeses extres i possiblement eren més feliços que la majoria de nosaltres.

PREGÀRIA

Aquesta austeritat que se'ns imposa, Senyor, que esdevingui una oportunitat per valorar la vida més senzilla, la relació més cordial i freqüent, la solidaritat amb els que tenen menys, de forma que no enyorem uns temps com els que estem superant.... sinó una vida més humana, més natural, més austera i més solidaria. Que sigui el teu *natzaret* un model de vida i no una postal oxidada.

FULL DE RUTA.

- 1.- Examinar que és el que realment em fa feliç.
 - 2.- Potenciar les relacions, l'amistat, la natura, ... elements que són a l'abast de la majoria.
 - 3.- Preguntar-me ara què puc fer pels que ho passen pitjor que jo.
 - 4.- Treballar per una cultura de l'austeritat.
-